

Příklady ze zahraničí ukazují, že komunitní energetika dává smysl

Komunitní energetika je ve veřejném prostoru včetně médií vidět a slyšet stále více, což považuji za velmi pozitivní. Sdílení elektrické energie v komunitách jednoznačně představuje jednu z efektivních cest, jak můžeme zvýšit energetickou nezávislost, dostat náklady na elektřinu pod kontrolu a kromě jiného tak směřovat k dosažení uhlíkové neutrality. Zatímco v Česku plnohodnotný rozvoj komunitní energetiky naráží na chybějící legislativu, v jiných evropských státech vypadá v tomto ohledu situace o poznání lépe. Díky tomu již nyní existují jasné příklady z praxe, jež potvrzují, že komunitní energetika opravdu funguje.

Komunitní energetice se mimořádně daří v Dánsku, ale i v některých zemích, se kterými sousedí Česká republika – konkrétně jde o Německo a Rakousko.

V Dánsku se komunitní energetika rozvíjí již od 70. let a vzhledem k tamějším podmínkám se soustřeďuje především na větrnou energii. Dnes Dánsko pokrývá pomocí větru asi polovinu své spotřeby elektřiny a není bez zajímavosti, že většinu tamních větrných turbín vlastní právě komunitní společenství.

Funkční energetické komunity se však vyskytují také blíže českých hranic. Třeba v Německu, kde zcela běžně působí energetická družstva (jsou jich tam stovky) představující hnací motor přechodu našich západních sousedů na obnovitelné zdroje. Výborný příklad přináší [bavorské družstvo EGIS](#). Začínalo před více než dekádu s asi 150 členy a nyní jich má už přes 1500. EGIS v současné době spravuje 15 projektů FVE s celkovým výkonem 51 megawattů a může se chlubit i speciální protihlukovou stěnou se solárními panely, generující ročně kolem 50 tisíc kilowatthodin.

Zmínit musím i unikátní [německou vesničku Feldheim](#), která dovedla využívání obnovitelných zdrojů prakticky k dokonalosti. Místní spoléhají na kombinaci větrných elektráren s bateriovým úložištěm a jako zálohu mají výtopnu na dřevní štěpku. Vlastní zelené energie má vesnice o 150 obyvatelích dokonce tolik, že může prodávat přebytky.

Komunitní energetika není opomíjena ani v Rakousku, kde dokonce existuje [koordinální centrum pro komunitní energetiku](#). Jeho cílem je především poskytovat informace k realizaci projektů sdílené energetiky. Takový institut považuji za velmi užitečný, proto naše Asociace komunitní energetiky ČR v zájmu využívání obnovitelných zdrojů samosprávami prosazuje zavedení regionálních agentur, které by prostřednictvím energetických specialistů radily městům a obcím, jak OZE efektivně využívat.

Velmi dobře prospívající energetická společenství nalezneme také jinde – například v Belgii již od 90. let působí uskupení Ecopower, jedno z nejstarších družstev pro využívání OZE vůbec. Družstvo Ecopower začínalo velmi skromně, dnes ale dodává elektrickou energii více než 50 tisícům domácností. Ecopower má navíc nadnárodní působnost – založilo totiž evropskou federaci pro energetická družstva, nazvanou REScoop.e, čítající přes milion členů.

Všechny zmíněné příklady z praxe sice musely zpočátku překonat nejednu překážku (často též legislativní – tedy něco, na co momentálně narážejí i obdobné plánované projekty v Česku), ale postupem času jasně prokazují, že komunitní energetika má obrovský potenciál. Ten je třeba využít k decentralizaci energetického trhu, ke zvýšení soběstačnosti, snížení neustále rostoucích nákladů a rovněž k eliminaci uhlíkových emisí.

V Praze 31. 10. 2022

Patrícia Čekanová
prezidentka Asociace komunitní energetiky ČR